

Svatopluk Otava: To se nám ta germanizace ale daří!

- CZ24 News | 19. února 2023

ČESKO: Místy zcela odhaleně, občas trošku po švejkovsku zastřeněji, hlavně ale vytrvale pořád a pořád. No - a jak jinak ve světě „hodnot“ - sami si ji z velké části platíme.

Nová spz bude KE? (Krmelec Evropy?)

Propočet francouzského ekonoma Thomase Pikketyho, který označuje Českou republiku za krmelec Evropy, případně za „největšího poraženého“ v ekonomickém Drang nach Osten, docela sedí.

Odvádějí-li hlavně germánské firmy z naší republiky zhruba čtyřnásobně vyšší zisky rozdělené na dividendách, než je náš příjem z ohlodané eurodotační kosti, je jasno. Na V. euroříši doplácíme nejvíce ze všech, dokonce asi 2x tolik než Poláci či 3x více než Slováci nebo Maďari. V jakési hře na honěnou za přibližující se životní úrovní blahobytného anglána či frankogermána jsme prohráli hned na začátku.

„Otcové“ privatizace v čele Klausem nebo Ježkem by mohli vyprávět, jak nechali aktivní obchodní saldo a vyrovnaný státní rozpočet proměnit na slupky koloniálních protektorátů ČR a SR s dutými státními kasami a „na věčné časy a nikdy jinak“ zadluženými prapptomky anglosaských poddaných.

Úroda oportunistických kolaborantů, reprezentovaných dnes křišťálově průhlednou vládní partou, byla v naší zemi bohužel vždy hodně vysoká. No nic, loupeživá legislativa i administrativa již byly nastaveny, do budoucna pak „zdokonalovány“ trvalým rdoušením vysávaného obyvatelstva. Ještě ta červenomodrobílá fanglička tak trochu vadí novodobým kolonialistům a ten znělý, bruselákovi ovšem zhola nesrozumitelný jazyk. S tím se ještě něco musí udělat! A že nedělá? Ale ano...!

Germanismy a anglosasizmy za „dostupné ceny“.

Pokud byste snad v polské televizi hledali reklamu na nějaký ten německý krém či jiný výrobek v „německé kvalitě za dostupné ceny“, hledali byste marně. Podobně velkohubé reklamy (ve své podstatě rasistické, poněvadž výrobky jiných, než německých firem odkazují do pozice ne tolik kvalitních), tam možné nejsou. Podobně žádné potraviny nemohou být označovány „freš“ namísto čerstvých a ty které snad zvlhčují, tak stále zvlhčují, kdežto u nás už ze zásady „hydratují“.

A všimli jste si, jak zejména mladí lidé rádi „šopují“? Nákupy už se tolik zkrátka nenosí. A máte pravdu. Zde se nejedná o čistou germanizaci naší řeči, jako spíš o anglosasizaci. Jenže, jak se ještě hezky po česku říká - pěšky jako za vozem. O řeči sorty oportunních politikářů s jejjich „dýly“, „píky“ či „topy“ netřeba více plýtvat slovy.

Pohádky hynou, rozprávočky vymizely.

Bývaly doby, kdy se malé děti těšily na sobotní či nedělní pohádky. Po nejvíce československé, také maďarské (Smolíkovi byli populární), polské (Bolek a Lolek), dokonce americké (v době, kdy Sněhurka ještě nepřemýšlela o podobě své budoucí sexuality)! Z těch hraných ale hlavně naše, potom asi sovětské, kde se čerpalo skutečně ze všech národnostních okruhů tehdejšího SSSR. Všechny tyto pohádky, výborně režírované, skvěle hrané a případně mimořádně kvalitně nadabované charakterizoval hebký, skutečně dětský jazyk.

Ale dnes, jestliže se snad ratolesti ihned po ranním krmení nevrhnou ke svým tabletům a telefonům a žvýkají cereální pečivo s pohledem upřeným na televizní obrazovku, co je čeká? Něco o Honzíkovi a Mařence? Ale kdež! Zato celkem bezobsažné tlachací podívání na zprzněnou pohádku, jak si poradí třeba Hansi a Grétička. Namluvenou dospěláckým jazykem parlamentního výboru pro germanizaci na výjezdním zasedání.

Mazňák nebo Mažňák? Pecina nebo Posselt?

A jakpak se mění k obrazu německému naše krásná města? Hlavně Praha a Brno? V Brně si připomínají památku lucemburského politického pleticháře Jošta sedícího (asi) na žirafě. Nyní zprovozňují na Mendelově náměstí sochu hrachu za dvacet miliónů korun! Inu budiž! Mendel byl Němec, zakladatel genetiky, žil v Brně, nechť má své náměstí i sochu! Ptal se ale někdo brňáka, jestli by dal dvacet mega za hrách? Rovněž velký přítel německých „krajanů“ Petr Fiala je jakýsi ten brněnský produkt...

V Praze zase po vztyčení monumentu poroby v podobě Mariánského sloupu také pilně spěcháme zpět pod „ochranná“ (rozuměj protektorátní) křídla germánského živlu. A jestliže se vám snad nechce korzovat okolo sloupu, může se vám lehce přihodit, že narazíte při procházce na nejednu německou či rakouskou nadaci, společnost, na galerii či snad rovnou na kancelář Sudetoněmeckého krajanského sdružení se sídlem v Mnichově, co se zrovna škorpí o peníze se Sudetoněmeckým krajanským sdružením jakéhosi Peciny v Česku (Böhmen und Mähren).

Tak hezkou sobotu a neděli. Vlastně Samstag a Sonntag.

AUTOR: Svatopluk Otava